

EIROPAS KOMISIJA

Briselē, 30.5.2012.
COM(2012) 301 final

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS

**par ekonomikas politikas vispārējo pamatnostādņu īstenošanu dalībvalstīs, kuru valūta
ir euro**

{SWD(2012) 301 final}

Ieteikums

PADOMES IETEIKUMS

par ekonomikas politikas vispārējo pamatnostādņu īstenošanu dalībvalstīs, kuru valūta ir euro

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 136. pantu saistībā ar 121. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu¹,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas²,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

apspriedusies ar Ekonomikas un finanšu komiteju,

tā kā:

- (1) Kopš Eurogrupas izveides tai ir bijusi galvenā loma eurozonas ekonomikas pārvaldībā un ir īpaša atbildība par to. Ekonomikas krīze skaidri parādīja ciešās savstarpējās saiknes eurozonā, uzsverot nepieciešamību pēc saskaņotas kopējas politikas nostādnes, kas atspoguļo milzīgās negatīvās sekas starp valstīm, kuru valūta ir euro, kā arī uzsverot nepieciešamību pēc politikas koordinācijas efektīviem pasākumiem, lai ātri reaģētu uz ekonomikas vides izmaiņām.
- (2) Padome katrai no dalībvalstīm, kuras valūta ir euro, ir sniegusi konkrētai valstij adresētus ieteikumus. Šie ieteikumi pievēršas ekonomikas problēmām valstu līmenī un vienlaikus ir galvenais elements stabilitātes un izaugsmes noteikšanai eurozonā kopumā. Dalībvalstis, kuru valūta ir euro, ir arī apņēmušās īstenot tālejošu papildu politikas reformu kopumu saskaņā ar pakto „Euro plus”, kuru mērķis ir sekmēt konkurētspēju, veicināt nodarbinātību, dot ieguldījumu valsts finanšu stabilitātē un stiprināt finanšu stabilitāti. Dalībvalstis, kuru valūta ir euro, un astoņas citas dalībvalstis 2012. gada 2. martā parakstīja Līgumu par stabilitāti, saskaņošanu un pārvaldību ekonomiskajā un monetārajā savienībā, vienojoties nodrošināt, ka visas galvenās ekonomikas politikas reformas, ko tās plāno veikt, tiks apspriestas *ex ante* un attiecīgā gadījumā savstarpēji koordinētas. *Ex ante* koordinācija eurozonā, gan iesniedzot budžeta projekta plānus, gan apspriežot galveno ekonomikas politikas reformu plānus, veicinās to, ka tiks ņemtas vērā valstu pasākumu negatīvās sekas eurozonā kopumā.

¹ COM(2012)301

² P7_TA(2012)0048 un P7_TA(2012)0047.

- (3) Labi izstrādātu budžeta struktūru esība, kas stiprina valsts fiskālo pārvaldību, ir galvenais elements valsts finanšu pareizā pārvaldībā un veicina valsts finanšu stabilitāti eurozonā kopumā. Eurozonas valstu vai to valdību vadītāji 2011. gada jūlijā un oktobrī apņēmas ieviest valstu fiskālās sistēmas, kā paredzēts Direktīvā par valsts budžeta struktūrām, jau līdz 2012. gada beigām – pirms direktīvā paredzētā grafika – un pastiprināt tajā iekļautās prasības. Turklāt 2012. gada 2. martā eurozonas dalībvalstis kopā ar astoņām dalībvalstīm ārpus eurozonas, parakstot Līgumu par stabilitāti, saskaņošanu un pārvaldību ekonomiskajā un monetārajā savienībā, apņēmas papildus stiprināt savu valstu fiskālo pārvaldību, īpaši ieviešot saistošus noteikumus valsts budžeta stāvoklim, lai sasniegtu vidējā termiņa mērķi.
- (4) Fiskālās konsolidācijas turpināšana ir galvenais elements stratēģijā, lai pārvarētu krīzi eurozonā. ES fiskālā sistēma ļauj diferencēt konsolidācijas tempu starp dalībvalstīm atbilstīgi to fiskālajai telpai un makroekonomikas videi. Stabilitātes un izaugsmes pakts un Līgums par stabilitāti, saskaņošanu un pārvaldību ekonomiskajā un monetārajā savienībā pievēršas galvenokārt strukturālām bilancēm un tādējādi ļauj ņemt vērā cikla un vienreizējo pasākumu ietekmi uz pamatbudžetu bilancēm. Efektīva rīcība, kas veikta, reaģējot uz Padomes ieteikumiem par pārmērīgā budžeta deficīta korekciju, tiek novērtēta strukturālā izteiksmē. Konsolidācijas atbilstīga veidošana ir svarīga, lai vairotu ticību konsolidācijas pastāvīgajam raksturam eurozonā un ierobežotu tās negatīvo īstermiņa ietekmi uz izaugsmi. Par prioritāti jānosaka izaugsmi veicinoši izdevumi, jo īpaši ieguldījumu izdevumi; vairākās eurozonas dalībvalstīs produktīvu ieguldījumu projektus varētu noteikt, ja gan privātā, gan sociālā atdeve pārsniegtu pašlaik zemās procentu likmes. Steidzami ir nepieciešamas ilgtermiņa tiesību, īpaši uz veselības aprūpi, reformas, lai stiprinātu valsts finanšu ilgtermiņa stabilitāti. Atbilstīga nodokļu politika, piemēram, nodokļu sloga novirzīšana no darbaspēka, nodokļu bāzes paplašināšana un efektīvāka rīcība, lai apkarotu izvairīšanos no nodokļu maksāšanas, varētu veicināt konsolidāciju, vienlaikus palielinot konkurētspēju un radot labākus nosacījumus izaugsmei.
- (5) Finanšu sistēmas stabilitāte un laba funkcionēšana ir priekšnosacījumi lēnas izaugsmes „zudušās desmitgades scenārija” novēršanai eurozonā un ieguldītāju uzticības vairošanai. Tā kā ir nepieciešama banku bilanču saistību un aktīvu īpatsvara papildu samazināšana, ir svarīgi nodrošināt, lai tas notiktu pienācīgā veidā un būtu saderīgs ar pietiekamu kredīta plūsmu reālajai ekonomikai. Lai iedarbotos pret finanšu fragmentācijas jauno tendenci, ir nepieciešami papildu panākumi uzraudzības struktūru un prakses integrācijā, kā arī pārrobežu krīzes pārvarēšanā.
- (6) Eurozonas makroekonomikas nelīdzsvarotības pienācīga novēršana ir svarīga ilgtspējīgai izaugsmei un stabilitātei eurozonā. Nelīdzsvarotības samazināšanas process ir sācies, bet tas mērķtiecīgi jāturpina. Nelīdzsvarotības koriģēšanas pasākumu steidzamība ir lielāka valstīs, kurās ir budžeta deficīts un kurās ir nepieciešamas reformas, lai uzlabotu konkurētspēju un veicinātu līdzekļu pārdali starptautiski tirgojamu preču un pakalpojumu sektoriem. Tajā pašā laikā valstis, kurās ir budžeta pārpalikums, var veicināt līdzsvarošanu, atceļot nevajadzīgus normatīvus un citus ierobežojumus iekšzemes pieprasījumam, darbībām saistībā ar starptautiski netirgojamām precēm un pakalpojumiem un ieguldījumu iespējām.
- (7) Atzīt savstarpējo atkarību starp to dalībvalstu ekonomiku, kuru valūta ir euro, un ieguvumus, ko stabilitāte šajā monetārajā savienībā var dot tās dalībniekiem un plašākai ES, ir priekšnosacījums ekonomiskās savienības turpmākai attīstībai.

Turpmāk dalībvalstīm, kuru valūta ir euro, būs jāpadziļina sava integrācija, lai nodrošinātu pilnīgu ekonomisko un monetāro savienību³,

AR ŠO IESAKA dalībvalstīm, kuru valūta ir euro, laikposmā no 2012. līdz 2013. gadam individuāli un kolektīvi, neskarot Padomes kompetenci attiecībā uz dalībvalstu ekonomikas politikas koordināciju, bet jo īpaši saistībā ar ekonomikas politikas koordināciju Eurogrupā, rīkoties šādi.

1. Nostiprināt Eurogrupas darba metodes, lai ļautu tai uzņemties atbildību par kopējo politikas nostāju eurozonā, ātri reaģējot uz ekonomikas vides izmaiņām, un vadīt ekonomikas politikas koordināciju pastiprinātas uzraudzības sistēmā, kas attiecas uz dalībvalstīm, kuru valūta ir euro.
2. Iesaistīties patiesā politikas sadarbībā Eurogrupas ietvaros, daloties ar informāciju un apspriežot budžeta projektus un galveno reformu plānus, kam ir potenciālas negatīvas sekas eurozonā. Nodrošināt, lai tiktu veiktas reformas, kas ir nepieciešamas stabilai un spēcīgai eurozonai, tostarp to ieteikumu īstenošanu, kurus Padome ir adresējusi atsevišķām dalībvalstīm, kuru valūta ir euro, un kuri papildus problēmu risināšanai valstu līmenī ietekmē eurozonu kopumā.
3. Nostiprināt fiskālo disciplīnu un fiskālās iestādes gan valstu, gan vietējā līmenī, kā rezultātā tiek vairota tirgus uzticība valsts finanšu vidēja termiņa un ilgtermiņa stabilitātei eurozonā. Pēc eurozonas valstu vai valdību vadītāju vienošanās 2011. gada jūlijā un oktobrī un 2012. gada 2. martā paātrināt Direktīvas par valsts budžeta strukturālām transponēšanu līdz 2012. gada beigām un papildus nostiprināt fiskālo pārvaldību, īpaši ieviešot visu eurozonas dalībvalstu tiesību aktos noteikumus par līdzsvarotu budžetu strukturālā izteiksmē un automātiskus korekcijas mehānismus.
4. Nodrošināt saskaņotu kopīgo fiskālo nostāju eurozonā, īstenojot fiskālo konsolidāciju, kā izklāstīts Padomes ieteikumos un lēmumos, saskaņā ar Stabilitātes un izaugsmes pakta noteikumiem, kuros izskaidrota konkrēto valstu makrofinansiālā situācija. Dalībvalstīm, ko skar nozīmīgas un potenciāli pieaugoša riska prēmijas, būtu jāierobežo novirzes no nominālās bilances mērķiem pat sliktākā nekā paredzēts makroekonomikas vidē; pārējām dalībvalstīm būtu jāļauj automātiskiem stabilizatoriem darboties korekcijā, ko novērtē strukturālā izteiksmē, un jābūt gatavām pārskatīt konsolidācijas tempu, ja makroekonomikas vide pasliktinās vēl vairāk. Valsts izdevumu un ieņēmumu sastāvam būtu jāatspoguļo izdevumu posteņu un ieņēmumu avotu ietekme uz izaugsmi. Visas pieejamās budžeta rezerves jo īpaši būtu jāizmanto, lai veicinātu valsts ieguldījumus eurozonā, tostarp ņemot vērā finansējuma izmaksu atšķirības starp valstīm.
5. Veikt pasākumus, lai uzlabotu finanšu sistēmas darbību un stabilitāti eurozonā. Paātrināt pasākumus virzībā uz integrētāku finanšu sistēmu, ietverot banku uzraudzību un pārrobežu krīzes pārvarēšanu.
6. Īstenot strukturālas reformas, kas – kopā ar diferencētu fiskālo nostādni – veicinātu eurozonas makroekonomikas nelīdzsvarotības pienācīgu novēršanu, tostarp rīcību

³ Skatīt COM (2012) 299 2.1. iedaļu.

valsts līmenī, kura atspoguļo konkrēto valstu situācija un ņemti vērā Padomes ieteikumi atsevišķām eurozonas dalībvalstīm.

Briselē,

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs*